

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.426 van 28 mei 1997
in de zaak A. 73.308/IV-16.525.**

In zake : Hans VERMEULEN,
wonende te BRUSSEL,
Joseph Dekeynstraat 50

tegen :

de Hogeschool GENT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Prinses Clementinalaan 122.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Hans VERMEULEN op 18 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van : "de beslissing B/CONS/1996/PER 0075; houdende zijn niet-heraanstelling als lesgever schriftuur; invulling opdrachten vast benoemd O.P.";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. BRAL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sedert 1 november 1993 tijdelijk aangesteld als lesgever schriftuur aan de Hogeschool Gent, departement Muziek en Dramatische Kunst.

1.2. Op 23 oktober 1996 besluit de departementsraad verzoeker niet opnieuw aan te stellen. In de motivering van het besluit worden aan verzoeker tekortkomingen op pedagogisch gebied en een gebrekkige wijze van functioneren in het departement verweten, en wordt overwogen dat hij de enige onder de lesgevers schriftuur is over wie gegronde klachten worden geuit.

1.3. Bij brief van 1 november 1996 tekent verzoeker tegen voornoemde beslissing bij de departementsraad een omstandig gemotiveerd beroep aan.

1.4. Op 12 december 1996 besluit de departementsraad na kennisneming van genoemd schrijven van verzoeker, "dat er geen gronden zijn om de beslissing B/CONS/1996/PER/0075 te herroepen".

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoeker niet bewijst dat hij ook een vordering tot nietigverklaring heeft ingesteld;

2.1. Overwegende dat zulk een vordering is ingesteld; dat de exceptie in feite faalt;

3. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering te laat is ingesteld; dat voor haar de te bestrijden beslissing die van 23 oktober 1996 is, zodat de vordering van 18 februari 1997 evident te laat is ingesteld; dat zij meent dat ook indien moet worden aangenomen dat pas de beslissing van 12 december 1996 de beroepstermijn heeft doen ingaan, de vordering te laat is ingesteld : behoudens uitzonderlijke omstandigheden, van het voorhanden zijn waarvan verzoeker het bewijs niet levert, moet worden aangenomen dat verzoeker van die beslissing van 12 december 1996 's anderendaags kennis heeft genomen en niet, zoals hij beweert, acht dagen later;

3.1. Overwegende dat als te bestrijden beslissing beschouwd moet worden de beslissing van 12 december 1996, genomen na kennisneming van verzoekers bezwaarschrift;

Overwegende dat de verwerende partij de gronden niet laat kennen waarop zij steunt om te stellen dat verzoeker normaal reeds de dag nadien kennis moest

hebben van de beslissing van 12 december 1996; dat zij niet eens bewijst dat en, zo ja, wanneer zij van die beslissing kennis heeft gegeven aan verzoeker;

Overwegende dat de exceptie wordt verworpen;

4. Overwegende dat als annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing tot stand kwam na advies van één enkele titularis schriftuur, A. VAN HAUTE, terwijl er drie titularissen schriftuur zijn en punt 2, tweede lid, van het "protocol van akkoord" dat ter zake van toepassing is, bepaalt : "Indien lesgevers verbonden zijn aan meerdere titularissen kunnen zij slechts al dan niet in dienst worden genomen na een pedagogisch en artistiek gemotiveerd advies van de titularissen aan de departementsraad";

4.1. Overwegende dat op dat punt in het besluit van 23 oktober 1996 te lezen staat wat volgt :

"Aan de titularissen schriftuur werd conform het Protocolakkoord met het DOC P/DOC/CONS/1996/PER/0020 een advies gevraagd over de eventuele heraanstelling van de lesgevers.

Deze titularissen kwamen samen op dinsdag 22.10.1996 om 16 u.

Niettegenstaande Mevrouw VAN HAUTE, een der titularissen schriftuur, met aandrang om het advies verzocht, weigerden de twee overige titularissen schriftuur dit dokument op te maken.

Mevrouw VAN HAUTE legt haar advies aan de raad voor.

(zie bijlage).

De departementsraad beslist derhalve bij gebrek aan dit gevraagde advies van de overige titularissen zelf een beslissing te nemen betreffende de aanstellingen van de lesgevers schriftuur.";

Overwegende dat bij nazicht van het administratief dossier niet eens echt bewezen lijkt te zijn dat de twee andere titularissen geweigerd hebben advies te geven over bepaaldelijk de wederaanstelling van verzoeker; dat uit hetzelfde nazicht blijkt dat als dat

toch voor bewezen moet worden gehouden, op zijn hoogst vaststaat, niet dat die titularissen gewoon geweigerd hebben dat advies uit te brengen, maar geweigerd hebben dat te doen buiten de aanwezigheid van het departementshoofd en dat ze "wensten zich te houden aan de vroeger gemaakte afspraken"; dat in het administratief dossier geen spoor te bekennen valt van beoordeling door de departementsraad van dat voorbehoud van de titularissen en van uit die beoordeling getrokken conclusies;

Overwegende dat in zijn bezwaarschrift van 1 november 1996 verzoeker de in de vorige overweging uiteengezette kwestie heeft behandeld; dat niet blijkt dat daar enige reactie van de verwerende partij op is gekomen;

Overwegende dat het middel ernstig is;

5. Overwegende dat als annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat hem niet de mogelijkheid is geboden op de bezwaren die tegen hem zijn ingebracht te reageren en dat op de weerlegging van die bezwaren in zijn schrijven van 1 november 1996 niet concreet is geantwoord;

5.1. Overwegende dat verzoeker sinds 1 november 1993 tijdelijk als lesgever schriftuur bij de verwerende partij is aangesteld; dat bij de bestreden beslissing een vernieuwing van zijn aanstelling geweigerd wordt terwijl de aanstelling van zijn collega's lesgever schriftuur wel wordt vernieuwd, zulks omdat over hem "gegronde klachten" zijn geuit en over die collega's niet; dat de weigering van heraanstelling een hem belastende maatregel is; dat vooraleer haar beslissing van 23 oktober 1996 te nemen, de verwerende partij zonder enige redengeving verzoeker de kans niet heeft gegeven om zijn standpunt te doen kennen over het gerechtvaardigde van de klachten die zij gegrond zou bevinden; dat wanneer verzoeker dan zelf, met zijn

bezwaarschrift van 1 november 1996, die kans heeft geforceerd, de verwerende partij, met haar beslissing van 12 december 1996, zich niet verwaardigd heeft hem een zinnig antwoord te geven, maar zonder meer heeft geaffirmeerd dat er geen gronden zijn om haar beslissing van 23 oktober 1996 te herroepen;

Overwegende dat het middel ernstig is;

6. Overwegende dat als moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker aanvoert :

"De bestreden beslissing brengt verzoeker sociaal in een onhoudbare situatie. Zijn actueel maandelijks netto-inkomen is ten gevolge van deze beslissing immers geslonken tot 15.533 BF.

Dit inkomen verwerft hij door het geven van 5 lesuren Muzikale Opvoeding per week in het Secundair Onderwijs. Op andere onderwijsopdrachten dient hij niet te rekenen gezien het academiejaar halfweg is. Tot op heden kan hij evenmin genieten van een compenserend vervangingsinkomen.

Deze financieel precarie situatie mag dan 'herstelbaar' zijn, dit kan niet gesteld worden van de morele en sociale gevolgen van de beslissing tot niet-heraanstelling.

Verzoeker is opgeleid en werkzaam als componist. In Vlaanderen kan sinds oudsher geen enkel componist(e) overleven indien hij of zij niet binnen het muziekonderwijs actief is.

De reden daarvoor is eenvoudig. In Vlaanderen werken componisten immers nooit in 'vast verband' maar zuiver freelance. Dit betekent dat zij uitsluitend een compositie-opdracht vervullen wanneer de kans zich voordoet. Voor de resterende tijd is een componist(e) 'technisch' werkloos en kan hij of zij bij ontstentenis van enig statuut uiteraard niet van een uitkering genieten.

Daarbij komt dat de honoraria die de Vlaamse Gemeenschap aan gesubsidieerde compositie-opdrachten koppelt opmerkelijk lager liggen dan deze in de ons omringende landen. Zo moet een Vlaams componist reeds minstens 5 grote opdrachten per jaar aanvaarden om ongeveer het inkomen van een postbode te verwerven.

Meteen de voornaamste reden waarom nagenoeg zonder uitzondering alle in Vlaanderen erkende componisten voor een deeltijdse tot voltijdse opdracht aan een Conservatorium of het Lemmensinstituut verbonden zijn.

Bovendien is het in Vlaanderen legio dat directeurs van Conservatoria en Academies zetelen in de

bestuursraden van de officiële orkesten en ensembles. Zij oefenen dus grote invloed uit op de programmatie, en toekenning van compositie-opdrachten. In dit opzicht is het opmerkelijk dat twee leden van de departementsraad die de beslissing tot verzoekers niet-heraanstelling nam, deel uitmaken van de commissie die de compositie-opdrachten van de Vlaamse Gemeenschap onderzoekt en toekent.

Tot verzoekers ontzetting was zijn niet-heraanstelling en de vermeende negatieve evaluatie waarop deze gegrond was één week na de feiten reeds bekend in de muzikale kringen in en rond het Conservatorium te Brussel.

Momenteel is gans muzikaal Vlaanderen op de hoogte. Het hoeft geen betoog dat verzoekers reputatie als leraar en musicus in Vlaanderen ernstig ondermijnd werd, zodanig zelfs dat hij zich waarschijnlijk nooit meer van dit negatief imago dat moedwillig en vals-lijk door de bestreden beslissing werd verwekt, zal kunnen ontdoen.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing volstrekt onredelijk is. Voorbijgaand aan het feit dat verzoekers aanspraken en kwalificaties duidelijk hoger lagen dan de overige drie lesgevers en voorbijgaand aan het feit dat hij als enige zijn opdracht niet cumuleerde met een andere voltijdse opdracht werd de beslissing getroffen.

Door de leden van de departementsraad was bovendien goed geweten dat verzoeker ten behoeve van de studenten een gemediatiseerde cursus 'Inleiding in de Muziekschrijftuur' had samengesteld; hetgeen in de laatste twee decennia niet meer gebeurd was aan het Conservatorium Gent.

Zij konden derhalve perfect de vernietigende morele en sociale gevolgen van zijn niet-heraanstelling inschatten.

Bovendien meent verzoeker dat ook zijn syndicale activiteit aan de basis lag van de bestreden beslissing. Het 'advies' aan de basis van de beslissing waarvan sprake werd uitgebracht door een collega met wie verzoeker dikwijls syndicaal in conflict kwam.

Op het ogenblik dat een componist zijn onderwijs-opdracht aan het Conservatorium verliest ten gevolge van een 'negatieve' evaluatie gaan meteen vele deuren dicht om bij een orkest of ensemble een compositie-opdracht te verwerven. Zeker als de verantwoordelijken voor deze niet-heraanstelling, dezelfde personen zijn die hun fiat over compositie-opdrachten moeten geven. Of deze evaluatie terecht of niet terecht werd toegekend, verandert absoluut niets aan deze zaak. De beslissing tot niet-heraanstelling van 23 oktober 1996 maakt verzoeker dan ook kansloos wat betreft het verwerven van nieuwe opdrachten.";

6.1. Overwegende dat tegen verzoekers betoog de verwerende partij niet veel meer inbrengt dan wat algemeenheden over de herstelbaarheid van een financieel en van een moreel nadeel; dat verzoekers betoog in zijn geheel genomen overtuigt, mede gelet op de duidelijke ernst en zwaarwichtigheid van de hierboven in aanmerking genomen annulatiemiddelen;

7. Overwegende dat met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer, met name om te vermijden dat de verwerende partij het standpunt zou innemen dat wanneer alleen haar beslissing van 12 december 1996 wordt geschorst, haar beslissing van 23 oktober 1996 haar uitwerking behoudt of herneemt, laatstgenoemde beslissing mede dient te worden geschorst;

8. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van 23 oktober 1996 en

12 december 1996 van het departement Muziek en Dramatische Kunst van de Hogeschool Gent waarbij Hans VERMEULEN niet meer aangesteld wordt als lesgever schriftuur.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig mei 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.